

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita & Rebus gestis P. Petri Canisii, De Societate Jesv,
Commentarii**

Sacchini, Francesco

Ingolstadii, 1616

Sybilla mira ad Catholicos conuersio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41515

celebritatis, ac famæ Sybilla Ebersteina ex præ-
 clara Comitum stirpe oriunda Marco Fuggero
 nupta. Hanc in Lutheri deliramentis à pueritia
 enutritā, vt est muliebre ingenium primæ insti-
 tutionis apprimè tenax, nullis Marcus vir eius, nul-
 lis focer, cognatique & affines alij orthodoxi pro-
 cibus, blanditiis, pollicitationibus, seu qua ali-
 arte dimouere ab exitiali errore potuerant. Vbi
 verò Canisij nomen Augustæ iam celebre fiebat
 ita refugiebat ab eo, vt nunquam audire hominē
 ac ne videre quidem voluerit. Ita obstinatæ di-
 uina bonitas singulari succurrit ope. Ipsa Canisij
 species oblata est quiescenti, admonens, & co-
 hortans vt animæ salutem consuleret: à fallaci se-
 perbarum nouitatum errore, ad rectum Ecclesie
 sanctæ, & seculis ante tritum omnibus callem re-
 graderetur. Ea specie, atq; cohortatione perculsa
 diuinumq; esse id monitum statuens, Canisium
 postero die accersit. Nulla fuit ei cunctatio, sed
 fortè ita euenit, vt dum ipse à Marco Fuggero co-
 miter exceptus officiosos inter sermones lento
 deducitur, comes eius in conspectum Sybillæ ve-
 niret. Et illa hoīem intuita, conferēs speciem, cum
 simulacro, quod mente gerebat, statim animad-
 uertit,

*Sybilla mira
 ad Catholicos
 conuersa.*

uertit haud quaquam esse, quem in somnis vidisset. At vbi protinus vnà cum Marco Canisius apparuit, agnita oris figura, Hic verò est, inquit, quẽ expetebam, cuius mihi secundum quietem imago visa. Tradidit ergò sese disciplinæ eius, & facta paucis diebus catholica, hunc è vetere pertinacia fructum capiebat, quod nullis à viro, soceroque, & aliis de sententia præmiis esset deducta, ne Christum, ac fidem auro, gemmisque vendidisse diceretur: aut inde postea sibi de religione tanquã minus recto studio commutata morsus conscientia refideret. Et ipsa perinde, atque Ursula, non Catholica modò sacra perdidicit, sed Beati quoque Ignatij meditationibus erudita toto pietatẽ animo capeffiuit. Dedit operam primum, vt domum suam penitus Lutherana purgaret sece: deinde vt alios quoque vel ad Catholicorum partes adduceret, vel iam Catholicos ad exactam proueheret pietatis custodiam. Eadem vestium suarum pretiosissimas in sacram supellectilem conferre: largam in egentes, præsertim tenuiores Scholasticorum distribuere stipem; locupletibusque Matronis ad eandem benignitatem hortatrix assidua esse. Longum in precibus, longum in templis

plis, reuerentia spectanda, versari: diuina octaua quoque die instaurare mysteria: ante omnia disciplina domestica sanctissime, & pacatissime regere. Quibus institutis breui non modo tota Augusta celebrari coepta, verum etiam apud suam coniugem Marcum, & caritatem maximopere auxit, & venerationem; raræque virtutis opinionem adeptæ est. Ineunte anno seculi eius primo & sexagesimo ab Hæresi conuersa est; moxque alij atque alij consequuti viri femineque; quod multorum retro annorum memoria nunquam exnerat. Quo in numero cum haud plebei solum sed & nobiles ac prædiuites minimè pauci spectarentur, scilicet ex horum splendore causæ quæ religionis splendor, & auctoritas accedebat.

Reflorescit Augusta religio.

Ad hæc pariter cum viua Ecclesia renouabatur etiam sacra templa, & ornabantur restituta quæ impius Iconoclastarum eripuerat furor, victricibus venerandæ Crucis trophæis, & aliis religionis insignibus. Diuinissimo quoque Eucharistiæ Sacramento religiosus, ac nobilis apparatus additus erat: denique noua passim rerum facies Augustam visentibus occurrebat. Egit sacer interpretibus multis de verbo Dei, quo vno

Ratio conuersionis Canisij.

maxi-